

27A:1

För fastighet, som tidigare anslutits till kommunens avloppsanläggning, utvidgades anslutningen till att också avse den allmänna renvattenanläggningen. I avsaknad av uttrycklig föreskrift därom i va-taxan har kommunen inte ansetts berättigad att ta ut högre tilläggsavgift för renvattenanslutningen än fastighetsägaren själv gått med på.

I.O. äger en fastighet i Östra Fågelvik, Karlstads kommun. Fastigheten, vars areal är 1 500 m², ligger inom verksamhetsområdet för kommunens allmänna va-anläggning och är ansluten till kommunens ren- och spillvattenledning. Renvattenanslutningen är dock stängd genom en ventil. På fastigheten är sedan 1954 uppförd en byggnad med en våningsyta om ca 160 m². Enligt kommunens va-taxa utgår från och med 1 januari 1976 anläggningsavgift för bostadsfastighet med grundavgift 6 000 kr, avgift per m² tomtyta 3 kr och avgift per m² våningsyta 26 kr. Av 9 § 3 och 4 mom i taxan framgår att för bl a bostadsfastighet som befins inte behöva utnyttja renvattenanläggningen reduceras anläggningsavgiften med 25 % och för fastighet som befins inte behöva utnyttja spillvattenanläggningen reduceras avgiften med 50 %.

I.O. debiterades i räkning den 7 juli 1967 "Anslutningsavg vatten och avlopp" med 800 kr jämte ränta 30 kr eller tillhoppa 830 kr. I räkning den 29 oktober 1976 debiterades I.O. "Anläggningsavgift för vatten och avlopp" med 6 170 kr 20 öre. I.O. har betalat räkningarna och därjämte 160 kr avseende ränta enligt den senare räkningen.

I.O. yrkade att kommunen skulle förpliktas att av det belopp han erlagt 1976 återbetala dels 3 518 kr 90 öre dels 91 kr 50 öre avseende 12 % ränta på 3 518 kr 90 öre för 78 dagar samt utge 7 % ränta på det sammanlagda beloppet, 3 610 kr 40 öre, från den 18 februari 1977 tills betalning sker.

Kommunen bestred I.O:s yrkande men vitsordade riktigheten i och för sig av kapitalbelopp och räntor.

I.O. anförde bl a: Dåvarande Östra Fågelviks kommun drog fram vatten och avlopp till fastigheten i början av 1960-talet. I.O:s fastighet anslöts då inte till den kommunala renvattenledningen eftersom kommunen ansåg att ledningens kapacitet var dålig. På I.O:s fastighet finns en djupborrad vattentäkt från vilken I.O. och en granne till honom alltjämt tar vatten. Den avloppsbrunn I.O. har på sin fastighet anslöts någon gång 1964-1965 till den kommunala avloppsledningen. Anslutningsavgift erlades då med 830 kr. På fakturan angavs att anslutningsavgiften gällde vatten och avlopp. Om det på fakturan angivits att den avsåg endast anslutningsavgift för avlopp, hade I.O. begärt att få betala anslutningsavgift även för renvatten. Avloppsledningen på I.O:s fastighet fungerade dåligt. Därför anlade I.O. 1976 nya avloppsledningar. Han passade då också på att lägga ner en renvattenledning. Denna kopplades ihop med den kommunala renvattenledningen men är stängd genom en ventil. I.O. anmälde till kommunen att ledning lagts och fick då en faktura på anläggningsavgift för anslutning till kommunens ledning för renvatten. Det debiterade beloppet, 6 170 kr 20 öre, är riktigt uträknat om man tillämpar taxan

på det sätt kommunen nu gjort. Denna debiteringen innebär emellertid att kommunen tar ut totalt 125 % av den anläggningsavgift som skulle ha debiterats om anslutning till avlopps- och renvattenledning hade skett vid ett och samma tillfälle. När anslutning till avloppsledningen gjordes erlades ett belopp som enligt grunderna för taxan är att anse som 75 % av den totala avgiften. Kommunen är därför inte berättigad att nu ta ut mer än 25 % av den totala avgiften, Kommunen har inte haft några extra kostnader till följd av att avlopps- och renvattenanslutningarna skett vid olika tillfällen. Kommunen är då inte berättigad att ta ut mer än sammanlagt 100 % i avgifter. § 9 mom 3 i taxan är att tolka på så sätt att om anslutning sker endast till avloppsledningen skall vid senare anslutning till renvattenledningen endast resterande 25 % av den totala anslutningsavgiften betalas medan § 9 mom 4 i taxan är att tolka på så sätt att om anslutning sker endast till renvattenledningen skall vid senare anslutning till avloppsledningen endast resterande 50 % av den totala anslutningsavgiften erläggas. Grunden för I.O:s talan är att kommunens tolkning av taxan är felaktig. För att kommunen nu skall få debitera mer än 25 % av den totala anläggningsavgiften krävs att kommunen rent faktiskt haft en merkostnad.

Kommunen anförde i huvudsak: Det vitsordas att de belopp I.O. yrkat återfå är riktiga med hänsyn till de beräkningsgrunder I.O. tillämpat. För den händelse Va-nämnden skulle finna att den av I.O. tillämpade beräkningsmetoden är riktig medger kommunen således att till I.O. utbetala yrkat kapitalbelopp jämte ränta. Förbindelsepunkt för renvatten upprättades den 9 juni 1976, vid vilken tidpunkt skyldighet att betala anläggningsavgift för renvatten inträdde. Det vitsordas att kommunen inte haft någon merkostnad med anledning av att I.O:s fastighet nu anslutits till kommunens renvattenledning. I.O:s tolkning av 9 § 3 och 4 mom i taxan är inte riktig. Den vid varje anslutningstillfälle gällande avgiften skall reduceras med 25 respektive 50 %. Kommunen har också reducerat avgiften med 50 % vid debiteringen 1976. I bestämmelserna saknas stöd för I.O:s tolkning, att resterande procentsats skall utgöra full avgift för en tillkommande vatten- eller avloppsanslutning.

Va-nämnden yttrade:

Enligt 27 § lagen (1970:244) om allmänna vatten- och avloppsanläggningar skall avgift utgå enligt taxa som huvudmannen utformar i överensstämmelse med de grunder som anges i 24-26 §§ nämnda lag.

Som tidigare redogjorts för innehåller kommunens taxa i 9 § 3 och 4 mom bestämmelser om reducering av anläggningsavgiften för det fall att fastigheten "befinnes icke behöva utnyttja" renvattenanläggningen eller spillvattenanläggningen. Avgiften reduceras då med 25 respektive 50 % av taxans belopp. Däremot saknar taxan - utom vad gäller dagvatten (se 9 § 6 mom) uttrycklig bestämmelse om tilläggsavgift i det fall som nu föreligger till bedömande, nämligen att avgiftsskyldighet inträder för ändamål (renvattenanslutning) för vilket ändamål sådan skyldighet inte förelegat tidigare. Med hänsyn härtill kan av I.O. i avgift för renvattenanslutningen inte uttas

mer än vad han själv medgett.

Under hänvisning till det ovan anförda och då belopp och ränta är ostridiga finner Va-nämnden att I.O:s talan skall bifallas.

Va-nämnden förpliktade kommunen att till I.O. återbetala 3 610 kr 40 öre jämte 7 % ränta från den 18 februari 1977 tills betalning sker.

Beslut: 1978-10-12, BVA 62

Mål nr: VA 92/77